

ת"פ 17790/01/13 - מדינת ישראל נגד אשרף מסרי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17790-01-13 מדינת ישראל נ' מסרי
בפני כבוד השופט דב פולוק

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אשרף מסרי

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה גב' יעל ריצ'קר

הנאשם ובא כוחו עו"ד רמי עותמאן

הנאשם זכאי מחמת הספק.

הכרעת דין

הנאשם הואשם שבהשתתפות בהתפרעות, עבירה לפי סעיף 152 לחוק העונשין תשל"ז, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274 (2) ו-3) וסעיף 25 לחוק העונשין תשל"ז-1977 ובחבלה במזיד, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

על פי כתב האישום, הנאשם השתתף "בהתפרעות וניסה לתקוף שוטרים בנסיבות מחמירות כאשר הוא מזוין באבנים וכשהוא בחבורה. כמן כן פגע הנאשם במזיד ברכב בצוותא חדא עם אחרים."

ע"ת 1, שוטר 237, העיד שנהג ברכב סיטרואן ברלינגו, בתוקף תפקידו, על מנת להוביל את השוטרים אשר נסעו עמו ברכב למקום בו יידו אבנים. בהגיעו למקום שנקבע, השוטרים שנסעו ברכב ירדו ממנו על מנת לתפוס מידי אבנים. אז נזרק חפץ על הרכב והשמשה נופצה. העד מיד נסע מהמקום ועזב את הכפר. העד לא היה מסוגל להעיד על תיאור מידי האבנים ככל שתיאורם נמסר בקשר וגם לא היה מסוגל להעיד על תיאור מידי האבנים במקום. תחילה העיד ש"היה

חושך" (ע' 6 לפרוטוקול) אך בהמשך עדותו הוסיף שהייתה תאורת רחוב" (ע' 8 לפרוטוקול שורה 25).

שוטר 230, ע"ת 2, העיד ששימש כמפקד במקום. בעקבות התגברות הפרעות הסדר הוא החליט להכווין למקום הכוח שברכב ששימש ככוח סמוי. בין המתפרעים היו שלושה אנשים בגירים דומיננטיים. תיאור אחד הבגירים רשום בדו"ח שערך "עם מכנס שחור מעיל כחול מלא בגופו". אותו מתפרע צעק "אנחנו נהרוג אתכם". הוא עמד מתחת לפנס רחוב בכניסה לסמטה ולכן היה אפשר "לראות בצורה מאוד ברורה את הלבוש ובמבנה הגוף" (ע' 12 לפרוטוקול שורות 24 - 28). לאחר שהשוטרים ירדו מהרכב העד הבחין שאחד השוטרים רץ לכיוון המתפרע שלבש את המעיל הכחול.

בחקירה נגדית עלה שהיו עם העד עוד שני שוטרים אך הם לא ערכו כל תרשומת בכתב לגבי האירוע. העד הוסיף שהבחין בהתפרעות ממרחק של כ-50 מטר והיו בין 20 - 30 מתפרעים במקום. מהמקום בו עמד לא היה מסוגל לזהות פנים של מתפרעים. למרות זאת, העד אמר שהוא יכול לומר בוודאות שהחשוד לבש מעיל (ע' 19 לפרוטוקול שורה 20) וזה היה תיאור הלבוש ששודר בקשר לכוח הסמוי. בעניין תיאור הלבוש בקשר, העד נשאל לגבי הרישום בהודעת השוטר 263 (ע"ת 4) "ואז קיבלתי את ההודעה בקשר על החשוד שלבוש חולצה כחולה מעין פליז ומכנס בצבע שחור". העד השיב "אני כתבתי את מה שדיווחתי בדיוק" (ע' 20 לפרוטוקול שורות 13 - 17) וגם שלא אמר "פליז" או "חולצה" בעת מתן התיאור. העד טען שהוא ראה הכוח הפורץ רץ לכיוון ואחרי החשוד במעיל הכחול, אם כי אישר שעניין זה לא צוין בדו"ח הפעולה שערך או בהודעתו (ע' 22 לפרוטוקול שורות 24-23). העד גם אישר שאחרי תחילת המרדף הוא לא היה בקשר עין עם החשוד וכשהגיע לחשוד זה היה במהלך המעצר.

העד נשאל לגבי האמור בהודעתו, שאחרי המעצר 30 - 40 אנשים יצאו מהסמטאות והחלו ליידות אבנים לעברם. הוא לא ידע לומר אם מדובר באותם מתפרעים שראה קודם או אם מדובר באנשים אחרים (ע' 23 לפרוטוקול שורה 29). מהשאלות בחקירה הנגדית עולה שבשורה 42 להודעת העד, החוקר התייחס לחשוד בחולצה כחולה, להבדיל ממעיל כחול, והעד לא תיקן את החוקר (ע' 27 לפרוטוקול שורות 3 - 5). דו"ח הפעולה של העד בו אוזכר שהחשוד לבש מעיל נערך כשעה לפני גביית הודעת העד בה החוקר שאל לגבי החשוד בחולצה בצבע כחול.

ע"ת 3, השוטר 259, העיד שבעת שנסע ברכב התקבלה הודעה שבמקום "יש דומיננטי עם מעיל כחול, מלא טיפה" (ע' 30 לפרוטוקול שורות 11 - 12). הכוח ירד מהרכב. "בן הזוג" של העד הוא השוטר 263 אשר החל במרדף אחרי החשוד במעיל הכחול ותפסו בתוך סמטה. העד הגיע אליהם ועזר באזוק ידי החשוד. לשאלת בית המשפט השיב העד שהוא לא ראה את החשוד מבצע עבירה (שם שורה 22).

בחקירה נגדית העד נשאל, אם שמע תיאור בקשר לגבי מספר חשודים, מדוע הזכיר רק את תיאור של החשוד שעזר במעצרו. הוא השיב "יכול להיות שזכרתי עוד, אבל היום אני לא זוכר" (ע' 31 לפרוטוקול שורה 9). העד אישר שלא רשום בהודעתו ששמע את הדיווח על לבוש החשוד כשתי דקות לפני שירד מהרכב (ע' 32 לפרוטוקול שורה 4 ושורה 20). העד השיב שראה כ-10 מתפרעים שבורחים לכיוון הסמטה. הוא אמר שאינו יכול לעריך את המרחק בו עמד הרכב עד לסמטה. יצוין, שלדברי העד הוא לא זיהה את החשוד כשירד מהרכב אלא החל בריצה אחרי שוטר 263. הוא זיהה את החשוד רק כשהגיע ליד שוטר 263 "עם העצור על הרצפה" (ע' 34 לפרוטוקול שורה 16 ושורה 18). לאחר שעומת עם האמור בהודעתו ממנה עולה שראה את 263 רץ אחרי החשוד עם המעיל הכחול, העד שינה את גרסתו (ע' 35 לפרוטוקול שורה 3). או אז אמר שעד שהגיע לסמטה לא זיהה את חשוד (שם שורה 7) ובהמשך ביקש לראות את הודעתו כדי לענות על השאלה "מתי ידעת ש-263 רץ אחרי האדם עם המעיל הכול?" (שם שורות 10 - 11). העד אמר שהוא חושב ששוטר 263 כבל את ידיו החשוד באזיקים. כאשר עומת העד עם האמור בהודעתו ממנה עולה שהוא אשר כבל את ידיו של החשוד השיב "אם זה מה שכתוב זה מה שהיה" (שם שורה 25). כן אמר העד, שהוא לא ראה כיצד

הנאשם נפצע בעינו במהלך המעצר. לדבריו, בעת ששם את האזיקון על ידי הנאשם, הוא לא התנגד. העד לא זכר אם הנאשם התנגד למעצר בשלב קודם לאזוק ידיו. הוא אישר שראה לאחר מעצרו שהנאשם נפצע ודימם מאזור העין.

שוטר 263, ע"ת 4, מיד, בתחילת חקירה ראשית, החל לומר שהוא אינו זוכר את האירוע וביקש לרענן את זכרונו. בהמשך, לדבריו, אמר שבעת שנסע ברכב הסמוי, התקבלה הודעה על אדם דומיננטי במעיל כחול אשר מתפרע ומידי אבנים. העד ירד מהרכב ועצר את החשוד "לא זוכר בדיוק" (ע' 37 לפרוטוקול שורה 23). בשלב זה, לבקשת העד והמאשימה, התיר בית המשפט לרענן את זכרונו ולקרוא את הודעתו פעם נוספת. לאחר שרענן את זכרונו העיד העד שירד מהרכב ורץ אחרי קבוצת מתפרעים. החשוד "חולצה כחולה מכנס...מעיל כחול מכנס כהה- נכנס לתוך הסמטה" (ע' 38 לפרוטוקול שורות 25 - 26) והעד רדף אחריו. "הוא (הנאשם ד.פ.) החליק על אחת המדרגות" (שם שורה 30). לדברי השוטר, הוא הזדהה ככוח משטרה אך הנאשם נאבק עמו וניסה לברוח. "בשלב זה צעקתי לעזרה שיעזרו לי, כי בסמטה הייתי לבד, הגיע אלי בן הזוג שאת מספרו אני לא זוכר ועזר לי לאזוק את החשוד" (ע' 39 לפרוטוקול שורות 2 - 3). השוטר היה מסוגל לזהות את הנאשם מבין האנשים במקום הואיל ו"קודם כל הוא עמד קיצוני, שמאלה או ימינה אני לא זוכר וענה לתיאור הלבוש שקודם דווח" (שם שורה 7). הייתה תאורה במקום באמצעות פנס. העד גם אמר שאבן פגעה ברכב ושהוא מעריך את המרחק בין המקום ממנו מהרכב עד למעצרו של הנאשם "בערך 10 מטר" (שם שורה 28).

בחקירה נגדית, העד אישר שהוא נחקר במח"ש בעניין האירוע המעצר נשוא כתב האישום, אך אינו זוכר כמה פעמים הוא נחקר במח"ש על האירוע והוא זוכר את האירוע "רק באופן כללי" (שם שורה 32). בתשובה לשאלות הסניגור, טען שהוא אינו זוכר אם עבר בדיקת פולגרף בקשר לאירוע במח"ש ולא זוכר אם נחקר בשנה האחרונה במח"ש (ע' 41 לפרוטוקול שורות 16 - 19).

העד אישר שהוא ערך את דו"ח המעצר וכן שבסעיף 3 לדו"ח, בעניין נסיבות המקרה, רשם "ראה דו"ח פעולה שלי בנושא". חרף האמור, גם אישר העד שלא ערך דו"ח פעולה (ע' 42 לפרוטוקול שורה 13) אלא נגבתה הודעה ממנו. הסניגור הצביע בפני העד שדו"ח המעצר נערך בשעה 20:00 ואילו עדותו במשטרה נגבתה רק בשעה 21:48. "ש.....זאת אומרת שכתבת את הדו"ח (המעצר ד.פ.) והפנית לדו"ח הפעולה - היה לך דו"ח פעולה ובזמן זה לא ידעת שאתה הולך למסור עדות? והעד השיב "אין לי מה לומר" (שם שורות 18 - 20). לעניין הדיווח שהתקבל לגבי החשוד, העד אמר שהתקבל דיווח לגבי "אדם עם חולצה כחולה ומכנס כהה שהוא דומיננטי, (ע' 43 לפרוטוקול שורות 2 - 3). ב"כ הנאשם קרא שורה 6 להודעת העד "ואז קיבלתי את ההודעה בקשר על החשוד שלבוש חולצה כחולה מעין פליז ומכנס בצבע שחור שהוא זורק אבנים ובעצם הוא אחד הדומיננטיים". (ע' 44 לפרוטוקול שורות 12 - 13). העד לא זכר אם קיבל תיאור לגבי חשודים אחרים. הוא נשאל אם החשוד לבש חולצה ומעיל והשיב "מעיל" (ע' 45 לפרוטוקול שורה 1). כאשר עומת העד פעם נוספת עם שורה 6 להודעתו בה רשומה שהחשוד לבש חולצה השיב "אני לא זוכר מה לבש בפועל. לפי העדות לבש חולצה והסכים שעדותו במשטרה "יותר נכון" (שם שורות 6 - 10). השוטר אמר שלא ראה את החשוד לפני שהוא ירד מהרכב. או אז "זיהיתי אותו דומיננטי שעמד קיצוני ורצתי אחריו" (שם שורה 31).

ב"כ הנאשם קרא משורה 10 מהודעת העד ממנה עולה שהעד לא זיהה את הנאשם מיד כשירד מהרכב אלא החל ברדיפה אחרי קבוצת אנשים כשהחשוד ניתק את עצמו מהקבוצה ונכנס לסמטה. מהאמור בהודעתו של העד, עולה שזיהה את החשוד רק כשניתק את עצמו מהקבוצה ונכנס לסמטה. למרות זאת, אמר לסניגור "פרקתי מהרכב וזיהיתי אותו (החשוד) בצד" (ע' 46 לפרוטוקול שורה 32) וכן "באותה קבוצה הוא היה קיצוני" (ע' 47 לפרוטוקול שורה 12). אולם, כשנשאל אם הוא אומר שמיד זיהה את החשוד כשירד מהרכב השיב "אני ראיתי אותו" (שם שורה 14) אך כעבור

שניות הוסיף "אני לא זוכר בדיוק באיזה שלב ראיתי אותו (את החשוד ד.פ.) [שם שורה 16]. לשאלות הסניגור העד הסכים ש"לפי מה שרשום, כנראה נכון" (שם שורה 24 ושורה 26) עולה מהודעתו שהבחין בחשוד רק בעת שהתנתק מהקבוצה ונכנס לסמטה אך לשאלה נוספת "מתי זיהית שמדובר באדם מהדיווח? השיב "אני אומר שברגע שפרקתי ראיתי אותו עומד קיצוני. פרקתי מהרכב וראיתי אותו עומד קיצוני מהקבוצה" (ע' 48 שורות 5 - 6).

העד נשאל לגבי המילה "פליז" ואם בעת הדיווח זה היה חלק מתיאור לבוש החשוד? תחילה אמר "אני לא זוכר" ובהמשך אמר "אם רשום (בהודעתו ד.פ.) אז כנראה ששמעתי (בדיווח ד.פ.) (שם שורה 14). לגבי הפציעה לעינו של הנאשם אמר שאולי זה נגרם כשהנאשם החליק ונפל על המדרגה. [בהודעת העד בשורה 14 אמר העד שהנאשם עשה "סלטה באוויר"]. העד הכחיש שהוא פגע בעינו של הנאשם ואינו זוכר אם נחקר במח"ש בעניין הפציעה בעינו של הנאשם. לדברי העד, הוא השתמש ב"כוח סביר" לביצוע המעצר אך לא היכה את הנאשם בעין. העד לא ראה את הנאשם מיידה אבנים או מתפרע (ע' 49 לפרוטוקול שורות 29 - 32). הסמטה הייתה חשוכה (ע' 50 לפרוטוקול שורה 3) ורק הנאשם נכנס לתוך הסמטה (שם שורה 6). העד הבהיר שהוא לא ראה את הנאשם בשום שלב לפני ירידתו מן הרכב.

לבקשת ב"כ הנאשם, הודעתו של העד הוגשה לבית המשפט (נ/3).

ע"ת 5, רס"מ האדי חשן, גבה את אמרת הנאשם (ת/1). השוטר שוחח עם הנאשם בשפה הערבית שהיא שפת אם הן של הנאשם והן של השוטר. העד תרגם את דבריו של הנאשם לעברית ורשם את אמרתו בשפה העברית. העד טען שאין כל פגם בדרך בה גבה את האמרה הואיל ויש דיסק אודיו-וידאו של החקירה. בהקשר זה, ב"כ המאשימה הודיע שאין בידיו את דיסק חקירת הנאשם בערבית (ע' 66 לפרוטוקול שורה 8). השוטר נשאל לעניין צילום החבלות על גופו של הנאשם, שנגרמו לו לטענת הנאשם בעת מעצרו והעד השיב שהוא אינו זוכר שצילם את הנאשם (ע' 67 לפרוטוקול שורה 4).

אמרתו (ת/1) של הנאשם נגבתה למחרת האירוע נשוא כתב האישום בשעה 13:24. לדברי הנאשם, בשעה 19:00 הוא נעל כפכפים והלך לקנות עוגיות. המקום היה סגור. שכנו, מר אבו יוסף עוני עבד (ע"ה 2) שהיה במקום והם שוחחו. באזור היו ילדים שידו אבנים והתעמתו עם כוח משטרה במקום. הגיע רכב ברלינגו והנאשם אמר לנהג שכדאי להסתובב והרכב הסתובב. הנאשם החליט לחזור הביתה ואז שמע ילדים צועקים "מסתערבים" והרכב חזר למקום במהירות. מישוה הגיע מאחורי הנאשם שצעד לכיוון ביתו והפילו ארצה. האדם שהפיל את הנאשם החל להכותו בראש ובעינו עם הכת של אקדח. הגיע אדם נוסף שקפץ עליו ותפסו את ידיו ורגליו של הנאשם. הנאשם הובא לחקירה ומשם לבית החולים לקבלת טיפול. הנאשם הכחיש באמרתו על מעורבות בידיו אבנים או בהתפרעות. הוא מאשר שהחל לברוח כשהרכב הגיע בחזרה והסביר "כן כי הרכב היה במהירות 80 או 70" (ת/1 שורה 62). כן אמר, שחודשיים לפני כן היה מעורב בתאונה והוא צולע.

בתצלומים (נ/1 ו-נ/2) בהם צולמו הנאשם אחרי שהובא לחקירה ניכר נפוחות וחבלות סביב עינו. הוא לובש מעיל פליז בצבע כחול בהיר, "טריינינג" שחור ונעלי קרוקס.

בתעודה הרפואית (נ/5) צוין שנאשם התלונן על פציעה לאחר שהותקף באמצעות אקדח לעין ימין. בבדיקה צוין דימום חמור בעפעפיים, בשברים בארובת העין, בסינוס ובאף. ברקע רפואי צוין מחודש נובמבר 2012 קרע בברך ימין.

בעדותו בבית משפט חזר הנאשם על גרסתו במשטרה.

מר עונוי אעביד (ע"ה 2) אמר שראה את הנאשם יוצא מביתו שהוא במרחק 70 - 80 מטר מהמקום בו עמד. הנאשם הגיע אליו ושאלו מדוע החנות סגורה כי רצה לקנות עוגיות. התעניין במצב הרגל של הנאשם הואיל והבחין שהנאשם צולע. הם שוחחו כעשר דקות עש שרכב הגיע והנאשם הזהיר את הנהג שמיידיים אבנים. הרכב הסתובב אך אחר כך חזר במפתיע כשילדים צועקים "מסתערבים". הנאשם החל ללכת לכיוון ביתו. אנשים שירדו מהרכב התנפלו על הנאשם.

העד הגיע לתחנת המשטרה ביום 7.1.13 ובשעה 19:57 נגבתה הודעתו (ת/2). בהודעתו הוא אמר שהנאשם הגיע למקום בו עמד הואיל ורצה לקנות עוגיות מהחנות. הוא שוחח עם הנאשם. רכב לבן הגיע והנאשם הזהיר את הנהג בגלל יידיי אבנים. הרכב הסתובב אך לאחר מכן פתאום חזר וירדו מהרכב. אשרף הלך לכיוון בית העד כשהוא צולע. העד שמע צעקות ליד הבית וראה ששלושה מהאנשים שירדו מהרכב מכים את הנאשם. לשאלת החוקר השיב שהנאשם לא יידה אבנים.

לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם ולאחר שעיינתי בחומר הראיות ושקלטתי, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

שוטר 237, ע"ת 1, אינו מסוגל לזהות שום מתפרע ואין בעדותו לקשור את הנאשם למעשים המיוחסים לנאשם בכתב האישום.

ע"ת 2, שוטר 230, הבחין באדם בגיר "עם מכנס שחור, מעיל כחול מלא בגופו". העד לא היה מסוגל לזהות את הפנים של המתפרע. המקום היה חשוך, פרט לתאורת פנס רחוב, ועל פי העדויות היו במקום עשרות מתפרעים.

המאשימה מבקשת מבית המשפט לקבוע שהאדם במעיל הכחול ששוטר 230 הבחין בו הוא הנאשם. אולם, לאחר שמיעת הראיות הגעתי למסקנה שאין כל וודאות שהנאשם הוא אכן האדם שהעד הבחין בו.

שני שוטרים שהיו עם השוטר 230 לא ערכו כל תרשומת בכתב. אם הם הבחינו באדם שאליה מתייחס שוטר 230, אין להבין את אי מסירת עדותם בתמיכה לעדותו של שוטר 230 והדבר אומר דרשני. יודגש, שלמעט שוטר 230, שום עד אחד לא הבחין במעשים ששוטר 230 מייחס למתפרע במעיל הכחול.

אמנם שוטר 230 העיד שהוא הבחין בשוטר רץ לכיוון המתפרע במעיל הכחול. אולם, עולה שהעד לא ציין פרט חיוני זה בדו"ח הפעולה או בהודעתו. אין חולק שמרגע שהתחיל מרדף אחרי המתפרעים נותק קשר העין בין שוטר 230 לבין אותו אדם במעיל הכחול. אם כן, הדבר היחיד הקושר את המתפרע שביצע את המעשים המתוארים בכתב האישום בהם הבחין השוטר 230, הוא תיאור הלבוש של המתפרע שהעד מסר בקשר הסמוי לכוחות במקום.

שוטר 259, ע"ת 3, למעשה רק רדף אחרי השוטר 263 שרץ לפניו. הוא הגיע לתוך הסמטה החשוכה אל הנאשם והשוטר 263, רק אחרי ששוטר 263 כבר התנפל על הנאשם. תפקידו של שוטר 259 הצטמצם לעזרה באזוק הנאשם. אי לכך, גם אין בעדותו של 259 להוות חיזוק למסקנה שהנאשם הוא האדם בו הבחין שוטר 230.

אם כן, העד היחיד הנותר שיכול לקשור בין האדם עם המעיל הכחול ששוטר 230 הבחין בו לבין הנאשם הוא ע"ת 4, שוטר 263. אולם התרשמתי שאין לתת אמון בעד זה.

בהודעתו של העד, הוא רשם שבקשר הודיע על חשוד שלבש חולצה כחולה מעין פליז, להבדיל ממעיל כחול. אכן, הנאשם לבש מעיל פליז בצבע כחול בהיר. מתעורר חשד שאחרי שהעד עצר את הנאשם, הוא תיאם את נוסח הדיווח

בקשר ללבוש הנאשם. למותר לציין, שלפי כל העדויות האחרות הדיווח בקשר היה לגבי מעיל כחול ולא אוזכר חולצה פליז או מעיל פליז.

על דוכן העדים, העד ניסה להימנע מלהעיד ומיד הודיע שהוא אינו זוכר את האירוע. השוטר העיד על פרטי האירוע רק אחרי שבית המשפט אפשר לו לרענן את זכרונו על ידי קריאת הודעתו פעם נוספת. למותר לציין, שיש באמור לפגום במשקל הראייתי של עדות העד.

מהימנות העד גם נפגמת בגלל גרסת העד לגבי הדרך בו נחבל הנאשם בעת מעצרו. גרסתו של העד שהנאשם נחבל בגופו בעת מעצרו מפני שעשה "סלטה באוויר" ופניו של הנאשם פגעו במדרגה, הינה גרסה תמוהה אשר אינה אמינה. כאמור, הנאשם טען שהעד היכה בו עם אקדח. בעניין זה, העד התחמק מלענות על שאלות לגבי חקירתו במח"ש בקשר לפציעתו של הנאשם.

כן אין בידי העד הסבר להעלמות דו"ח הפעולה שהוזכר בדו"ח המעצר שערך.

גם נמצאו סתירות בעדותו של העד לגבי השלב בו הבחין וזיהה את הנאשם על פי הדיווח בקשר אחרי שירד מהרכב.

להבדיל, גרסתו של הנאשם נתמכת בעדותו של ע"ה 2, אעביד עאוני. עד זה מסר הודעתו במשטרה למחרת האירוע ולהבנת בית המשפט, במועד מסירת ההודעה הנאשם היה עדיין עצור. אי לכך, לכאורה, עד ההגנה לא היה מסוגל לתאם גרסתו עם הנאשם.

ועוד, הנאשם נעל נעלי קרוקס. על פי תעודה הרפואית הוא עבר אירוע בברכו. מצב זה אינו מתיישב עם מרדף אחרי המתפרע במעיל הכחול.

אשר על כן, התעורר בליבי ספק לגבי זיהוי הנאשם כאותו מתפרע במעיל הכחול עליו התייחס שוטר 230.

אשר על כן החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' תמוז תשע"ה, 24 יוני 2015, במעמד הצדדים